

"Het machtsevenwicht tussen de Staten moet worden herzien" in Libération (15 februari 2000)

Caption: Het vooruitzicht op een uitbreiding van de Europese Unie met de landen van Centraal en Oosteuropa, evenals Malta en Cyprus, vereist omvangrijke institutionele hervormingen. In een artikel van 15 februari 2000 vermeldt het Franse dagblad Libération twee grote thema's, waarmee de intergouvernementele conferentie zich moet bezighouden: de uitbreiding van de stemming met gekwalificeerde meerderheid en de stemmenweging in de Raad van de Europese Unie.

Source: Libération. 15.02.2000. Paris. "Entre les États, un pouvoir à rééquilibrer", auteur:Quatremer, Jean , p. 9.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)
All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/het_machtsevenwicht_tussen_de_staten_moet_worden_herzien_in_liberation_15_februari_2000-nl-47034405-4617-4c11-9598-cbcd7ccb9e4.html

Last updated: 05/07/2016

Het machtsevenwicht tussen de Staten moet worden herzien

De instellingen zijn bijna niet veranderd sinds het Europa van de Zes.

Brussel (EU) van onze correspondent

Tijdens de Intergouvernementele Conferentie (IGC) die gisteren werd geopend, gaan de Vijftien bekvechten over drie onderwerpen die zeer nauw met elkaar verbonden zijn. Ze hebben betrekking op de werking van de Europese Unie zelf, namelijk het machtsevenwicht tussen de Staten.

Evenwicht van de stemmen

In tegenstelling tot wat er gebeurt bij de Europese Centrale Bank, waar elke gouverneur over één stem beschikt, of hij nu een Luxemburger of Duitser is, wegen niet alle staten even zwaar door binnen de Europese Raad van Ministers. Zo'n regel zou niet erg democratisch zijn, aangezien de Raad het wetgevende orgaan van de EU is. De Duitse, Franse, Britse en Italiaanse burgers die driekwart van de bevolking van de Unie vertegenwoordigen, zouden het risico lopen zich een wetgeving te laten opleggen door een minderheid... Om rekening te houden met het demografische gewicht van elk land, kent het verdrag hen dus een verschillend aantal stemmen toe (zie hieronder). Maar om geen te groot onevenwicht te veroorzaken, is het evenwicht slechts gedeeltelijk. Het probleem is dat het systeem, in de loop der jaren en naarmate het uitbreidde, dol is gedraaid: zo weegt een Luxemburgse stem 200 000 personen, terwijl een Duitse stem er 8 miljoen waard is.

De beslissingen worden bovendien niet met een eenvoudige maar met een "gekwalificeerde" meerderheid genomen: er zijn 62 stemmen op 87 nodig, of ongeveer 71% van de gerechtigde stemmen. De vereiste bevolking om de gekwalificeerde meerderheid te bereiken, is echter van 67 % (Europa van de Zes) naar 58 % (Vijftien) gegaan. Omgekeerd kan een beslissing worden geblokkeerd (blokkeringsminderheid: 26 stemmen) door een groep kleine Staten die 12% van de totale bevolking weegt. Als daar niets aan wordt gedaan, zou na de uitbreiding de gekwalificeerde meerderheid minder dan 47% van de totale bevolking kunnen vertegenwoordigen. Hallo democratie!

De grote Staten willen dus dat alles weer in evenwicht wordt gebracht om hen meer gewicht te geven. De hervorming is nog dringender aangezien de nieuwe leden, buiten Polen dat even groot is als Spanje, allemaal kleine Staten zijn. De Commissie heeft een origineel systeem voorgesteld: een beslissing kan enkel worden genomen met een eenvoudige meerderheid van de Staten die een meerderheid van de bevolking vertegenwoordigen.

Uitbreiding van de stemming met gekwalificeerde meerderheid

De ministers van de Vijftien stemmen al grotendeels met gekwalificeerde meerderheid over onderwerpen die te maken hebben met de bevoegdheid van de EU. Maar de unanimiteit wordt nog beoefend, meer bepaald in gevoelige domeinen (zoals de fiscale harmonisatie). Met de uitbreiding stijgt echter het risico dat één enkel land een beslissing blokkeert die alle andere willen. De meerderheidsstemming moet dus zoveel mogelijk worden uitgebreid. Deze vraag is verbonden aan de vorige: de grote landen zullen enkel afzien van hun vetorecht dat de unanimiteit hen geeft, op voorwaarde dat hun relatieve gewicht toeneemt.

Omvang van de Commissie

De vijf grote landen (Duitsland, Spanje, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië) hebben recht op twee commissarissen, de andere op één enkele, oftewel 20 personen. Met 27 landen kan het uitvoerend orgaan 33 leden tellen... En dat is veel te veel voor de beschikbare portefeuilles. Hun aantal zal dus moeten verminderen, maar de kleine Staten weigeren van hun commissaris af te zien.

Er staan de Vijftien nog meer pijnlijke onderwerpen te wachten: een herverdeling onder de landen van het aantal zetels in het Europees Parlement, de instelling van de versterkte samenwerking opdat de eurosceptici

de verdere integratie niet meer kunnen blokkeren, enz.

JEAN QUATREMER